dosarul nr. 1-1386/2025
1-25076792-12-1-30052025

S E N T I N Ţ Ă

în numele Legii

19 octombrie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanţa în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecător Tatiana Bivol
Grefier Ecaterina Vitenco
Cu participarea:
Procurorului Maria Mîndrescu
Avocatul inculpatului Ludmila Zadorojnîi
Inculpatului Vadim Dudca

a judecat în şedinţă publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui Dudca Vadim de săvârşirea infracţiunilor prevăzute de art. 186 alin. (1) din Codul penal,

Dudca Vadim, *născut la *****, cod personal: *****, originar din raionul Sângerei, sat Heciul Vechi, domiciliat în mun. *****, str. ***** ***** cetăţean al Republicii Moldova, studii medii incomplete, nesupus militar, celibatar, elev, antecedente penale stinse,*

de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) din Codul penal.

Cauză judecată în conformitate cu art. 364[1] din Codul de procedură penală pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.
Procedura de citare legal executată.
Termenul de examinare a cauzei 15 octombrie 2025 – 19 octombrie 2026.
În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa,

a c o n s t a t a t :

1. Dudca Vadim, la data de 27.04.2025, în intervalul de timp între 08:04 şi 08:45, Dudca Vadim acţionând cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin acces liber a intrat în bucătar, amplasată la nivelul 2 al garajului nr. 13 din mun. *****, str. Primar Gherman Pântea 142 de unde pe ascuns a sustras telefonul mobil de model ”Samsung Galaxy S24 Ultra” în valoare de 28 000 lei, care se afla în husă în valoare de 1 700 lei, care aparţineau lui Susarenco Alexandru, după ce, cu bunurile sustrase s-a tăinuit de la locul săvârşirii infracţiunii, cauzându-i părţii vătămate Susarenco Alexandru daună material de 29 700 lei.

2. *Astfel, prin acţiunile sale intenţionate,* ***Dudca Vadim*** *a comis furt - sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, adică infracţiunea prevăzută de art. 186 alin. (1) din Codul*

penal.

3. În cadrul şedinţei de judecată, inculpatul **Dudca Vadim** a înaintat o cerere privind examinarea cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în baza prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, dat fiind faptul că recunoaşte faptele indicate în rechizitoriu, nu solicită administrarea de noi probe, înţelege conţinutul acestora şi nu are obiecţii asupra lor. Cererea menţionată a fost susţinută de către avocat şi procuror, iar instanţa de judecată a admis-o şi a procedat la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

4. Fiind audiat în şedinţa de judecată, inculpatul **Dudca Vadim** a declarat că recunoaşte vina conform rechizitoriului, totul s-a întâmplat exact aşa cum este descris în actul de învinuire, altceva de adăugat nu a avut. Îi pare foarte rău de cele comise. La întrebările cordate suplimentare de către acuzator, acesta a relatat că telefonul nu a fost găsit la el, deoarece el l-a ascuns şi aceste teelfon a fost restituit ulterior. A mai comunicat că, cu partea vătămată au mai interacţionat anterior şi acesta i-a spus să-i întoarcă telefonul şi suma de 30 000 lei.

5. Cu toate că **Dudca Vadim** a recunoscut vina integral, vinovăţia acestuia în şedinţa de judecată a mai fost dovedită şi prin alte probe acceptate de inculpat, şi anume:

1. **<u>Declaraţiile părţii vătămate Susarenco Alexandru</u> la 06.05.2025,** care a comunicat că, la data de 26.04.2025, s-a întâlnit cu prietenii săi Sergiu Lupşa şi Vladimir, numele de familie nu îl cunoaşte, pentru a sărbători Paştele Blajinilor. Pe la ora 23:00, au ajuns la Sergiu Lupşa la garaj, garajul nr. 13 din str. Primar Gherman Pântea 142, mun. *****. Garajul lui Sergiu Lupşa este cu 2 nivele, la primul nivel este garajul propriu- zis, iar la al doilea nivel sunt nişte încăperi amenajate ca un apartament, pe care Sergiu îl dă în chirie, şi anume când urci pe scările de la garaj ajungi la nivelul 2, unde este un fel de balcon deschis şi uşa de intrare în încăperi. Pe uşa principală se efectuează accesul într-o bucătărie amenajată, din bucătărie se efectuează accesul într-un hol, iar din acest hol se efectuează accesul pe stânga în odaia Sergiu Lupşa, iar înainte a doua odaie, pe care Sergiu Lupşa o dă în chirie la doi tineri pe nume Vadim şi Sergiu, după cum a aflat mai târziu, Vadim are numele de familie Dudca şi este născut în anul 2007. Astfel, la 23:00, a ajuns la Sergiu Lupşa acasă cu Vladimir. în apartament se afla din chiriaşi doar Vadim, care era la dânsul în odaie, iar a doilea tânăr Sergiu nu se afla acasă. El cu Sergiu Lupşa şi Vladimir au stat la masă la Sergiu Lupşa în odaie pînă a doua zi dimineaţa. Deja la data de 27.04.2025, aproximativ pe la ora 07:50, Sergiu Lupşa şi Vladimir au plecat la magazin să mai cumpere produse alimentare, iar el am ieşit la balcon, unde la ora 08:04 a telefonat-o pe mama sa la numărul de telefon 060106413 de pe numărul său de telefon 076768797 şi a discutat cu ea câteva clipe. Apoi. a_ I venit Sergiu Lupşa şi Vladimir. El a finisat discuţia şi a pus telefonul pe o masă-noptieră din bucătărie, după care cu Sergiu Lupşa şi Vladimir au stat la balcon vreo 10 minute, timp ir care a ieşit Vadim din odaia lui şi a zis că se duce la magazin. Ei au stat vreo 5 minute la balcon şi au intrat din nou la Sergiu în odaie. Peste vreo 10-15 minute după aceasta a auzit că cineva a intrat în casă, a trecut pe lângă uşa lui Sergiu în odaia chiriaşilor şi deodată a ieşit înapoi şi a plecat, pentru că s-au auzit zgomotul mersului pe scările metalice de la nivelul 2 spre garajul de la nivelul 1. S-a gândit că este Vadim, altcineva nu putea să fie, pentru că al doilea Sergiu era plecat undeva de o zi două. Apoi, peste vreo 2 minute după aceasta, şi-a dat seama că a lăsat telefonul în bucătărie, a mers după acesta şi a stabilit lipsa acestuia, era ora aproximativ 08:45. L-a rugat pe Vladimir să sune la numărul său pentru că nu găseşte telefonul. El, Vladimir a sunat, mergea sunetul, dar nimeni nu a răspuns şi în casă nu s-a auzit telefonul. Ei cu prietenii au căutat telefonul prin casă şi pe afară şi nu i-au găsit, prietenii îl întrebau poate l-a uitat acolo sau în altă parte, dar el este sigur că l-a lăsat în bucătărie. Peste vreo 10-15 minute s-a întors Vadim şi a întrebat ce căută. Ei l-a întrebat dacă a văzut telefonul şi el a răspuns că nici nu l-a văzut şi nici nu ştie cum arată. Telefonul său era de model ”Samsung Galaxy S 24 Ultra”, de culoare gri, touchscreen, la preţ de 28 000 lei, cu numerele 1MEI 352 945 210 371 555 şi 353 0414 703 71553, care se afla într-o husă din fibră carbonică de culoare verde-albăstrie, la preţ de 1 700 lei, astfel i-a fost cauzat un prejudiciu

material în sumă de 29 700 lei. Consideră ca Vadim chiriaşul a sustras telefonul. Numărul de telefon a lui Sergiu Lupşa este 067115344, iar a lui Vladimir 079062438. La fel, poate comunica că într-o zi, după dispariţia telefonului, când era la Sergiu lingă garaj, de dânsul s-a apropiat Dudca Vadim şi şi-a cerut scuze de la dânsul, e l-a întrebat pentru ce, iar el a zis pentru faptul că el a luat telefonul său şi că numai ce a venit poliţia la ei.

2. Fiind audiat în calitate de martor, cet. Lupşa Sergiu la 19.05.2025, a comunicat că la data de 26.04.2025, s-a întîlnit cu prietenii săi Alexandru Susarenco şi Vladimir Nicola:. S pentru a sărbători Paştele Blajinilor. Pe la ora 23:00, toţi au ajuns la garajul lui Vladimir, dir. 3 str. Primar Gherman Pantea 142, mun. *****, în apropierea garajului în care el locuieşte Dimineaţa, deja la 27.04.2025, au mers la dânsul în garaj, la nivelul 2. Garajul este cu 2 nivele. la primul nivel este garajul propriu-zis, iar la al doilea nivel sunt nişte încăperi amenajate ca un apartament, care este dat în chirie, şi anume când urci pe scările de la garaj ajungi la nivelul 2, unde este un fel de balcon deschis şi uşa de intrare în încăperi. Pe uşa principală se efectuează accesul într-o bucătărie amenajată, din bucătărie se efectuează accesul într-un hol iar din aceste hol se efectuează accesul pe stânga în odaia în care locuiesc eu, iar înainte a doua odaie, care este dată în chirie la un tânăr pe nume Vadim, alte date nu cunosc şi alţi câţiva băieţi, dar ei toţi au plecat de sărbători acasă, în sat, cu o zi înainte. Astfel că în odaia dată în chirie se afla doar Vadim în perioada 26-27.04.2025. Deci, pe la ora 08:00, au venit la mine 31 în garaj, la nivelul 2 şi Alexandru a rămas acolo, iar el şi Vladimir am plecat la magazin. Pe la 08:10, el cu Vladimir au

venit de la magazin şi au văzut că în acel moment Alexandru vorbea la telefonul lui mobil cu mama lui. El cu Vladimir au intrat la dânsul în odaie şi peste câteva minute a câteva minute a venit şi Alexandru. Au stat la masă împreună cîteva minute şi Alexandru şi-a amintit că telefonul nu-i la dânsul. El a zis că a lăsat telefonul la încărcat în bucătărie, însă, nu l-a găsit acolo. Toţi 3 au început să caute telefonul lui Alexandru şi nu l-au găsit. Poate spune că în timp ce stăteau la masă, înainte de a începe a căuta telefonul, a auzit de 2 ori paşi pe scările din metal pe care se face accesul din garaj la etajul 2, era sigur că era Vadim, pentru că doar el era în apartament dimineaţa în afară de ei. Vadim a mai locuit cîteva zile după acest caz în acea odaie, apoi a plecat de la garaj. Apoi, Alexandru i-a zis că Vadim şi-a cerut scuze de la dînsul pentru că a furat telefonul în acea zi, că Alexandru l-a iertat.

3. Fiind audiat în calitate de martor, cet. Nicolai Vladimir la 20.05.2025, a comunicat că, la 26.03.2025, seara s-a întîlnit cu prietenii Lupşa Sergioja şi Susarenco Alexandru, la garaj urile lor, al său şi la cel care locuieşte Sergiu. Ei au consumat alcool toată noaptea şi nu ţine minte nimic pînă a doua zi dimineaţă, din cauza că era în stare de ebrietate, cînd ţine minte că s-a dus la Serioja la garaj la nivelul 2. Ţine minte că au aşteptat să vină ora 8 dimineaţa pentru a se duce la magazin să cumpere ţigări şi băuturi alcoolice. După ce au fost la magazin cu Serioja, s-au întors la dânsul la garaj. Nu ţine minte când anume, înainte de a merge la magazin sau după ce au fost cu Serioja la magazin, a dispărut telefonul lui Alexandru. Toţi trei au căutat telefonul lui Alexandru şi nu l-au găsit. Apoi, el a mers acasă pentru că era în stare de ebrietate şi avea nevoie să doarmă. Seara deja a aflat de la Alexandru că a sunat la poliţie. Alte detalii nu poate să comunice pentru că nu prea ţine minte ce s-a întâmplat în acea noapte şi dimineaţă.

4. Proces verbal privind consemnarea plângerii despre săvârşirea infracţiunii din 06 mai 2025, întocmit în conformitate cu prevederile art. art. 260, 261, 262 alin. (1) pct. 1) şi art. 263 alin. (1) şi (3)-(8) CPP, prin care Susarenco Alexandru a solicitat atragerea la răspundere persoane necunoscute care la 27.04.2025.2025, ora 08:04-08:45 au sustras pe ascuns telefonul lui mobil de model „Samsung Galaxy S24 Ultra”, la preţ de 28 000,00 lei care se afla în husă la preţ de 1700 lei, astfel căuzîndu-i un prejudiciu material în mărime de 29 700, 00 lei.

5. Proces verbal de ridicare din 02 mai 2025, prin care de la cet. Dudca

Vadim Serghei, a fost ridicat telefon mobil de model „Samsung Galaxy S24 Ultra” cu nr. de IMEI 352945210371555.

6. Proces verbal de examinare a obiectului din 14 mai 2025, prin care a fost examinat telefon mobil de model „Samsung Galaxy S24 Ultra” cu nr. de IMEI 352945210371555.

7. Corpurile delicte şi obiecte materiale de probă:

- *Telefon mobil de model „Samsung Galaxy S24 Ultra” cu nr. de IMEI 352945210371555, care a fost transmis spre păstrare părţii vătămate Susarenco Alexandru.*

6. Conform art. 384 din Codul penal instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

7. În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni.

8. În acord cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală probele sunt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

9. Potrivit art. 101 alin. (1)-(2) Cod de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

10. Conform art. 50 din Codul penal se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvîrşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrîngere prevăzute de lege.

11. Articolul 51 din Codul penal statuează că temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de legea penală.

12. În conformitate cu art. 52 din Codul penal se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

13. Articolul 113 din Cod penal menţionează că se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

14. Având astfel de date şi luând în consideraţie probele administrate în cadrul urmăririi penale şi cercetate în şedinţă de judecată, instanţa de judecată consideră că acestea sunt pertinente, concludente şi coroborează între ele, dovedind vinovăţia lui **Dudca Vadim**, şi, calificate corect în baza art. 186 alin. (1) din Codul penal, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.*

15. Cu referire la încadrarea juridică în baza art. 186 alin. (1) din Codul penal, instanţa subliniază că în acest caz, inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracţiunii incriminate, care în speţă este format din relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

16. La fel, *obiectul material* al infracţiunii în cauză îl reprezintă bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor, iar în cadrul cauzei penale s-a confirmat provenienţa bunuluui de la partea vătămată, atât prin declaraţia părţii vătămate, dar şi în rezultatul confirmării personale de către inculpat, care personal a susţinut acest lucru fiind audiat în faza judecării cauzei, precum şi a recunoscut vinovăţia în săvârşirea infracţiunii de furt, oferind detalii în acest sens în şedinţă de judecată.

17. În subsidiar, instanţa mai concretizează că potrivit art. 459 alin. (5) din Codul, bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, sânt considerate bunuri mobile, iar conform art. 455 din Codul civil, prin bunuri se consideră toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective şi drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi şi obligaţii civile.

18. Prin urmare, obiectele sustrase de inculpat deţin o valoare anumită, reprezintă lucruri susceptibile apropierii individuale, în privinţa cărora victima îşi exercita dreptul de proprietate şi posesie, fiind în rezultat bunuri mobile, care şi constituie obiectul material al infracţiunii.

19. Analizând latura obiectivă a componenţelor de infracţiune incriminate lui Dudca Vadim, instanţa de judecată subliniază că în situaţia incriminării faptelor în temeiul art. 186 din Codul penal, aceasta se comprimă prin descrierea a 4 semne distincte: a) fapta prejudiciabilă ce constă în acţiunea de luare ilegală şi gratuită; b) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, care are un caracter considerabil; c) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile şi d) modul ascuns.

20. Respectiv, cu referinţă la fapta prejudiciabilă comisă, instanţa relevă modul de deposedare a victimei de bunurile sale, care prespune trecerea în stăpânirea inculpatului a bunurilor sustrase, iar în ansamblu şi reprezintă luarea bunului.

21. În concluzie, instanţa statuează că infracţiunea de furt face parte din rândul infracţiunilor materiale şi se consideră consumată din momentul luării bunului din posesia victimei cu dispunerea ulterioară de acesta după propria dorinţă a făptuitorului, ceea ce întregeşte latura obiectivă a infracţiunii incriminate lui Dudca Vadim.

22. Cu referire la latura subiectivă se remarcă că infracţiunea de furt este una intenţionată, iar conţinutul intenţiei trebuie examinat şi determinat, stabilit din materialele faptei, adică prin aprecierea tuturor elementelor laturii subiective.

23. Concluzia privind conţinutul intenţiei rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate supra denotă prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea infracţiunii de către inculpatul Dudca Vadim.

24. Din punct de vedere al calităţii de subiect al infracţiunii, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 35 ani şi inculpatul Boghiu Vadim întruneşte semnele subiectului infracţiunii incriminate.

25. De asemenea, în concluzie, instanţa de judecată mai consideră necesar ca Dudca Vadim să fie recunoscut vinovat şi condamnat pentru comiterea infracţiunii încadrate juridic în baza art. 186 alin. (1), din Codul penal, conform semnelor „sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane", reieşind din considerentele enumerate supra, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente şi veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert existenţa faptelor infracţiunilor constatate, precum şi că anume acest inculpat a comis fapta imputată, cu vinovăţie sub forma intenţiei directe şi prin urmare, se stabileşte atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea acestuia la răspundere penală.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

26. De către acuzatorul de stat, Mîndrescu Maria, în dezbaterile judiciare a fost

solicitată recunoaşterea inculpatului Dudca Vadim vinovat de săvârşirea infracţiunii incriminate, în baza art. 186 alin. (1) CP şi ţinând cont de prevederile art. 80/1 Cod penal, a-i numi o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (şase) luni în penitenciar de tip deschis. Telefonul mobil a fi lăsat în proprietatea părţii vătămate şi acţiunea civilă solicită de a fi admisă.

27. Apărătorului inculpatului, Zadorojnîi Ludmila, în dezbaterile judiciare a solicitat a-i aplica o pedeapsă mai blindă inculpatului Dudca Vadim.

28. Inculpatul, Dudca Vadim, a solicitat instanţei de judecată, aplicarea unei pedepse mai blânde.

29. Potrivit art. 24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

30. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 din Codul penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

31. În conformitate cu art. 61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

32. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

33. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

34. Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

35. Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) din Codul penal săvârşite de către inculpată, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor uşoare.

36. Instanţa de judecată reţine că infracţiunea comisă de către inculpatul Boghiu Vadim face parte din capitolul infracţiunilor contra patrimoniului, care atentează la una din valorile fundamentale – relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

37. Circumstanţe care atenuează răspunderea penală, conform prevederilor art. 76 Cod penal nu au fost stabilite .

38. Circumstanţe care agravează răspunderea penală, conform prevederilor art. 77 Cod penal – săvârşirea infracţiunii de către un minor.

39. Cu referire la personalitatea inculpatului Dudca Vadim, instanţa de judecată notează că acesta, nu este angajat oficial în câmpul muncii, este celibatar, fără persoane la întreţinere, anterior a fost judecat.

40. Conform conţinutului informaţiei la evidenţa medicului narcolog şi/sau psihiatru nu se află.

41. La fel, conform prevederilor art. 70 alin. (3) Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care, la data săvârşirii infracţiunii, nu au atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii

se stabileşte din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvârşită, reduse la jumătate.

42. În cazul în care instanţa, ţinând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvârşită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanţa de judecată.

43. Subsecvent, recunoaşterea vinovăţiei, instanţa nu o va reţine ca circumstanţă atenuantă, în vederea neacordării aceleiaşi circumstanţe unei duble valenţe juridice, atât timp, cât instanţa a dispus examinarea cauzei în procedură simplificată, iar potrivit art. 80/1 alin. (1) din Codul penal, inculpatul beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

44. Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului **Dudca Vadim** de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, în acest caz nu au fost stabilite.

45. Aceste circumstanţe şi împrejurări conving instanţa de judecată că corectarea şi reeducarea inculpatului Dudca Vadim este posibilă, raţională şi echitabilă, numindu-i o pedeapsă sub formă de **6 (şase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.**

46. *Prin prisma prevederilor art.397 din Codul de procedură penală, prin dispozitivul sentinţei instanţa urmează a se expune şi asupra altor chestiuni.*

47. În conformitate cu art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sînt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

48. *Astfel, la materialele cauzei au fost recunoscut **corp delict**:*

- Telefon mobil de model „Samsung Galaxy S24 Ultra" cu nr. de IMEI 352945210371555, care a fost transmis spre păstrare părţii vătămate Susarenco Alexandru, urmează a fi lăsat în posesia acestuia.

49. Cu referire la poziţia acuzatorului de stat aferent acţiunii civile, instanţa de judecată reţine că conform articolul 219 alin. (1)-(2), (4)-(6) din Codul de procedură penală statuează că acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrşirea acesteia. Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvîrşirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calităţii,

aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acţiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale. La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferinţele fizice ale victimei, gravitatea şi persistenţa suferinţelor psihice, inclusiv legate de incapacitatea de a se apăra pe sine ori alte persoane, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc. Acţiunea civilă poate fi intentată în numele persoanei fizice sau juridice de către reprezentanţii acestora.

50. Conform art. 220 alin. (1), (2) şi (3) din Codul procedură penală acţiune acivilă în procesul penal se soluţionează în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. Normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementari. Hotărîrea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.

51. În conformitate cu art. 221 alin. (1), (3) şi (5) din Codul de procedură penală **acţiunea civilă** în procesul penal se intentează **în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei** în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătoreşti. În cererea de intentare a acţiunii civile se arată cauza penală în procedura căreia urmează să fie intentată acţiunea civilă, cine şi către cine intentează acţiunea, valoarea acţiunii şi cerinţa de despăgubire. Dacă este necesar, partea civilă îşi poate concretiza pretenţiile. Persoana care nu a intentat acţiunea civilă în cadrul procesului penal are dreptul de a intenta o asemenea acţiune în ordinea procedurii civile. Dacă acţiunea civilă intentată la instanţa civilă a fost respinsă, reclamantul nu are dreptul de a intenta aceeaşi acţiune în cadrul procesului penal. Dacă acţiunea civilă a fost respinsă în cadrul procesului penal, reclamantul nu are dreptul să intenteze aceeaşi acţiune în ordinea procedurii civile.

52. Potrivit art. 1998 alin. (1)-(3) din Codul civil cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. O altă persoană decât autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege.

53. Cheltuielile judiciare nu sunt.

54. Mijloace materiale nu sunt.

În conformitate cu prevederile art. art. 7, 61, 75, 80[1] din Codul penal, art. art. 364[1], 382-389, 392-395, 397 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Dudca Vadim se recunoaşte vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal şi în baza acestei norme, cu aplicarea art. 80[1] alin. (1), art.70 alin.(3) a-i stabili o pedeapsă sub formă de **6 (şase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis**.

Termenul executării pedepsei aplicate lui **Dudca Vadim** a-l calcula din momentul pronunţării sentinţei motivate.

Corpul delict: Telefon mobil de model „Samsung Galaxy S24 Ultra” cu nr. de IMEI 352945210371555, care a fost transmis spre păstrare părţii vătămate Susarenco Alexandru, urmează a fi lăsat în posesia acestuia.

Sentinţa cu drept de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței, judecător **Tatiana BIVOL**